

нжлъ словослагателъ, но всичко за твърдѣ кратко врѣме. Прѣзъ първата половина на 1868 година, той останжлъ въ Браила, като е ходилъ насамъ нататѣкъ и е земалъ участие въ прѣдставленията на трупата на Д. Войниковъ. Въ сѣщата година е ходилъ въ Одесса съ дѣда Желя при Тошковича за да взематъ пушки, каквито се намирвали при него нарочно приготвени за въстание въ България, но като неуспѣли, върнжлъ се назадъ съ празни рѣцѣ и слѣдъ малко заминжлъ за Букурещъ, гдѣто е живѣлъ твърдѣ бѣдно. Кратко врѣме той билъ библиотекарѣ въ българ. читалище „Братска Любовь“ и нѣколко мѣсеци студентъ въ Букурещкото медицинско училище на разноски на правителството. Пролѣтъта прѣзъ мѣсець Май 1869 година той трѣгнжлъ за Румѣнския градъ Александрия, гдѣто е прѣстоялъ 7—8 мѣсеци като учителъ въ българското тамъ училище. Слѣдъ това отишълъ чакъ въ Исмаилъ, а прѣзъ лѣтото на 1870 година, билъ въ балтата, която е срѣдъ Дунавътъ между Исмаилъ и Тулча, заедно съ малорусинътъ Ивановича, руски офицеръ. Въ сѣщата година прѣзъ мѣсець Септемврий той постѣпилъ за учителъ въ Исмаилското Българско училище и слѣдъ 6—7 мѣсечно учителствование, заминжлъ за Браила и тамъ подкачилъ да издава в. „Дума на българските емигранти“, а слѣдъ прѣставанието на тоя вѣстникъ, той ходилъ въ Букурещъ, пакъ назадъ въ Браила, Галацъ и подиръ въ Букурещъ (станжлъ словослагателъ при Любена Каравеловъ) и много други градове, та е билъ често затварянъ за своитѣ авантюри. Прѣзъ мѣсець Януарий 1873 година отишълъ въ Букурещъ и се спрѣлъ при Каравелова да помага въ „Независимостъ“, като въ сѣщото врѣме е подкачилъ да издава юмористически вѣстникъ, подъ название „Будилникъ“. Прѣзъ 1874 година Ботѣвъ станжлъ учителъ въ Букурещъ на Българската колония, но въ края на сѣщата година, Декемврий мѣсець, слѣдъ прѣставанието на Каравеловата „Независимостъ“, той подкачилъ в. „Знаме“, като си далъ оставката отъ учителството. Кждѣ Августъ 1875 г. той отишълъ въ Одесса да доведе войводата Филипъ-Тотя, но съ него неможалъ нищо да направи. На 30 Септемврий 1875 г. си далъ оставката отъ членството въ Българския Революционенъ Комитетъ въ Букурещъ, защото убѣжденията му не сѣ се посрѣщали въ много отношения съ убѣжденията на останжилитѣ членове отъ Комитета и защото отъ това се е по-